

Modvs Frvctvose Celebrandi Missam

**Giustinelli, Pietro
Belli, Domenico**

München, 1649

Gratiarvm Actio Post Missam.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55294](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55294)

GRATIARVM
ACTIO POST MIS-
SAM.

Antiph. Trium puerorum can-
temus hymnum, quem cā-
tabant Sancti, in camino
ignis benedicentes Domi-
num.

*Quae Antiphona in duplicibus
tantum duplicatur.*

Canticum trium Puerorum.

BENEDICITE omnia ope-
ra Domini Domino: lau-
date & superexaltate eum
in secula.

Bene-

Benedicite Angeli Domini
Domino : benedicite cœli
Domino.

Benedicite aquæ omnes, quæ
super cœlos sunt Domino :
benedicite omnes virtutes
Domini Domino.

Benedicite Sol, & Luna Domi-
no : benedicite stellæ cœli
Domino.

Benedicite omnis imber, & ros
Domino : benedicite om-
nes spiritus Dei Domino.

Benedicite ignis, & æstus Do-
mino : benedicite frigus, &
æstus Domino.

Benedicite rores, & pruina Do-
mino : benedicite gelu, &
frigus Domino.

Benedicite glacies, & niues
Do-

Celebrandi Missam. 181

Domino: benedicite noctes,
& dies Domino.

Benedicite lux, & tenebræ Do-
mino: benedicite fulgura,
& nubes Domino.

Benedicat terra Dominū: lau-
det, & superexaltet eum in
secula.

Benedicite montes, & colles
Domino: benedicite uni-
uersa germinantia in terra
Domino.

Benedicite fontes Domino:
benedicite maria, & flumi-
na Domino.

Benedicite cete, & omnia, quæ
mouentur in aquis Domi-
no: benedicite omnes vo-
lucres coeli Domino.

Benedicite omnes bestiaë, &
pecora Domino: benedici-

te filij hominum Domino.
Benedicat Israel Dominum:
laudet, & superexaltet eum
in secula.

Benedicite Sacerdotes Domini
Domino: benedicite ser-
vi Domini Domino.

Benedicite spiritus, & animæ
justorum Domino: bened-
icite sancti, & humiles cor-
de Domino.

Benedicite Anania, Azaria,
Misael Domino: laudate &
superexaltate eum in secula.

Benedicamus Patrem, & Filiū,
cum sancto Spiritu: laude-
mus, & superexaltemus eū
in secula.

Benedictus es Domine in fir-
mamento coeli: & laudabi-
lis, & gloriosus, & superex-
altatus in secula. *Psal.*

Psalms 150.

LAUDATE Dominum in
sanctis eius : laudate eum
in firmamento virtutis eius.
Laudate eum in virtutibus eius :
laudate eum secundum
multitudinem magnitudi-
nis eius.

Laudate eum in sono tubæ :
laudate eum in psalterio, &
cythara.

Laudate eum in tympano, &
choro : laudate eum in chor-
dis, & organo.

Laudate eum in cymbalis be-
nefonantibus, laudate eum
in cymbalis jubilationis :
omnis spiritus laudet Do-
minum.

Gloria Patri, & Filio, &c.

Deo.

Deinde repetitur Antiph. Tri-
um puerorum cantemus
hymnum, quem cantabant
Sancti in camino ignis, be-
nedicentes Dominum.

Deinde Sacerdos dicit.

KYrie eleison.
 Christe eleison.

Kyrie eleison.

Pater noster.

✠. Et ne nos inducas in tenta-
 tionem.

℞. Sed libera nos à malo.

✠. Confiteantur tibi Domine
 omnia opera tua.

℞. Et Sancti tui benedicant
 tibi.

✠. Exultabunt Sancti in glo-
 ria.

℞. Læ-

Celebrandi Missam. 183

Re. Lætabuntur in cubilibus
suis.

Ps. Non nobis Domine, non
nobis.

Re. Sed nomini tuo da glo-
riam.

Ps. Domine exaudi orationem
meam.

Re. Et clamor meus ad te ve-
niat.

Ps. Dominus vobiscum.

Re. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Oratio.

DEVS, qui tribus pueris
mitigasti flammam igni-
um, concede propitius: vt nos
famulos tuos nõ exurat flam-
ma vitiorum.

In Acto.

ACTIONES nostras, quæsumus Domine, aspirando præueni, & adiuuando proficere, vt cuncta nostra oratio, & operatio à te semper incipiat, & per te cœpta finiatur.

DA nobis quæsumus Domine, vitiorum nostrorum flammam extinguere: qui beato Laurentio martyri tuo tribuisti tormentorum suorum incendia superare. Per Christum Dominum nostrum.
R. Amen.

Oratio S. Bonaventuræ.

TRANSFIGE, Dulcissime Domine IESV, medullas
&

& viscera animæ meæ suauif-
simo, ac saluberrimo amoris
tui vulnere, vera, ferenaque, &
Apostolica sanctissima chari-
tate: Vt langueat & liquefiat
anima mea solo semper amo-
re, & desiderio tui: te concu-
piscat, & deficiat in atriâ tua:
cupiat dissolui, & esse tecum.
Da, Vt anima mea te esuriant
panem Angelorum, refectio-
nem animarum sanctarum,
panem nostrum quotidia-
num, supersubstantialem, ha-
bentem omnem dulcedinem,
& saporem, & omne delecta-
mentum suauitatis: te in quẽ
desiderant Angeli prospicere:
semper esuriant, & comedat cor
meum, & dulcedine saporis
tui repleantur viscera animæ

N. 2. meæ:

meæ : te semper sitiât fontem
vitæ , fontem sapientiæ , &
scientiæ, fontem æterni lumi-
nis, torrentem voluptatis, v-
bertatem domus Dei : te sem-
per ambiât, te quærat, te inue-
niât, ad te tendat, ad te perue-
niât, te meditetur, te loqua-
tur & omnia operetur in lau-
dem , & gloriam nominis tui,
cum humilitate, & discretio-
ne, cum dilectione, & delecta-
tione , cum facilitate & affe-
ctu , cum perseverantia vsque
in finem. Et tu sis solus sem-
per spes mea, tota fiducia mea,
diuitiæ meæ, delectatio mea,
iucunditas mea , gaudium
meum, quies , & tranquillitas
mea, pax mea, suavitas mea,
odor meus , dulcedo mea. ci-
bus

Celebrandi Missam. 189

bus meus, refectio mea, refu-
gium meum, auxilium meum,
sapientia mea, portio mea, &
possessio mea, thesaurus me-
us, in quo fixa, & firma, & im-
mobiliter semper sit radicata,
mens mea, & cor meum, A-
men.

Alia Oratio.

*Ex lib. 8. Constit. Apost. Clem. P.
Pont. Max.*

DOMINE DEVS omnipo-
tens, Pater Christi filij tui
benedicti, ex auditor inuocan-
tium te in rectitudine, qui scis
interpellationes tacentium:
gratias tibi agimus, quod feci-
sti nos dignos participationis

sanctorum myſteriorum tuo-
rum, quæ præbuiſti nobis in
confirmationem eorum, quæ
benè cognita ſunt in cuſtodi-
am pietatis, in remiſſionem
peccatorum. Quoniam no-
men Chriſti tui inuocatum
eſt ſuper nos, & tibi conciliati
ſumus.

Qui ſegregaviſti nos à com-
municatione impiorum, con-
iunge nos cum conſecratis ti-
bi. Confirma nos in veritate
ſancti Spiritus. Ignorata re-
vela, quæ deſunt exple: cog-
nita corrobora: Sacerdotes im-
maculatos tuere in ſervitute
tua: Reges conſerva in pace,
Magiſtratus in iuſtitia, Cœ-
lum in ſalubritate, Fructus in
fertilitate, Mundum in provi-
den-

Celebrandi Missam. 191

dentia omni ex parte suffici-
cienti.

Nationes bellicosas reprimere; errantes conuertere, populum tuum sanctifica, Virgines conserua, matrimonio iunctos custodi in fide; ignorantes corrobora; infantes perducat ad virilem ætatem; nouitios confirma, catechumenos instrue, & immutatione dignos redde; nosque omnes congrega in regnum cælorum, in Christo IESU Domino nostro, cum quo tibi gloria honor, cultus, & sancto Spiritu in secula,

Amen.

N 4

Alto

*Alia ad Beata[m] Virginem
post Missam.*

OSERENISSIMA, & inclya-
 ta Virgo MARIA, Mater
 Domini nostri IESU Christi,
 Regina coeli, & terræ: que
 eundem Creatorem omnium
 creaturarum in tuo sancto v-
 tero digna fuisti portare, cuius
 idem veracissimum Corpus &
 Sanguinem, ego indignus su-
 mere præsumpsi, rogo te, per
 virginalem humilitatem tu-
 am, & per passionem, & mor-
 tem eiusdem Filij tui, vt apud
 ipsum pro me misero pecca-
 tore intercedere digneris, vt
 quidquid in eius oblatione
 benedictissima ignoranter ne-
 gligenter, vel incautè commisi-
 si,

si, tuis sanctissimis precibus
mihi dignetur indulgere. A-
men.

*Oratio in qua totalis sui ipsius fit
oblatio, ad Beatissimam Virgi-
nem Mariam Matrem.*

Deo.

SANCTISSIMA gratiosissi-
sima, superbenedictissima, ac
dignissima Mater Dei, imma-
culatissima semper Virgo Ma-
ria, Coeli, & terræ Regina: Ad-
uocata & Domina mea, ego
N. vilissimus, & superbus pec-
cator: quamuis ob multa &
grauia mea delicta, ac ingra-
titudines, indignissimus sim,
vt puro sacroque tuo compa-
ream conspectui, & millies a-

N 5 ter-

ternis dignus tormentis, sum-
pta nihilominus fiducia, in
maxima tua Bonitate, Cle-
mentia, & Misericordia con-
fusus: offero; dono, & conse-
cro in æternum, dulcissimo, &
sacrofancto cordi tuo, in præ-
sentia totius Curiaë cœlestis,
totum miserum & tepidum
meum cor, animam, mentem,
vires, corpus, sensus interiores
& exteriores, quantum ha-
beo, & quantum vnquam ha-
bere possum, intra & extra me:
supplicans toto cordis animi-
que quo possum affectu, atq;
tali affectu, quali etiam vni-
uersa Ecclesia Catholica, & to-
ta cœlestis Curia: vt digneris,
propter pretiosissimum vni-
geniti tui Filij, Domini nostri
I.E.

IESV Christi Saluatoris nostri
sanguinem, hanc meam acce-
ptare oblationem in odorem
suauitatis, & mihi impetrare
perfectam omnium meorum
peccatorum contritionem, &
emendationem: nec non gra-
tiam omnes vincenti tenta-
tiones & difficultates in diui-
no seruitio & officio occursum:
omnium inordinatorum
affectuum expurgationem, re-
rum terrenarum odium, & nau-
seam rerum sensualium: gu-
stum rerum spiritualium: praë-
cipuè vero Sanctorum Satra-
mentorum frequentationem:
feruens studium sanctarum
tuarum imitandarum virtu-
tum: fortem patientiam in ad-
uersitatibus, in prosperitati-
bus

bus humilitatem : in bonis
propositis constantiam : per-
fectam in omnibus cum diui-
na voluntate conformitatem,
omnibus in rebus liberatio-
nem omnis mali, & impetra-
tionem cuncti boni : cum per-
fecta in diuina gratia, vsque ad
mortem perseuerantia : ita vt
tibi tuoq[ue] Filio diligenter &
fideliter in hac præfenti serui-
am vita, atque in altera perpe-
niterte merear videre in
coelo, Amen.

Maxima Utilitates, quae percipiuntur ex Meditatione Christi Domini nostri Passio-

nis.

VT intelligat, quantum animæ conducat & proficiat, supradicto modo facere memoriam Mysteriorum, Vitæ, Passionis & Mortis nostri Saluatoris, assignabo hic maximas quasdam utilitates, cuiusdam suo amico reuelatas. Refert ergo illuminatissimus Doctor Ioannes Thaulerus. Quod cum quidam Dei famulus sciscitaretur à Domino, quasnam utilitates reciperet anima ex deuota suæ Passionis consideratione, respondit Dominus,

no-

nouē illis ex tali consideratione provenire commoda sequentia.

Quorum primum, quod ex tali consideratione à suis peccatis mundetur anima, & totum quod sua negligentia perdiderit, meritorum Passionis recuperetur virtute.

Secundum, quod tali consideratione contra omnes suos confortetur inimicos, vt nullam de illo possint reportare victoriam.

Tertium, quod hoc modo exercendorum bonorum operum virtutumque acquirat fortitudinem.

Quartū, Quod etsi brevissimo tempore in Passionis Dominicæ versetur consideratio-

tione : semper tamen , in illo
mea renouatur gratia.

Quintum, Quod qui deuorè
Passionis meæ facit memoriã,
lubens cum tali maneat.

Sextū, Quod tali mea reue-
lam secreta, à meo æterno mi-
hi manifestata Patre.

Septimum, Quod ante eius
morrem illum conducam ad
perfectionem, & post mortem
inter meos eum annumerabo
Electos.

Octauum, Quod non nega-
bo illi aliquid , quod serio &
rationaliter à me petierit.

Nonum, Quod mortis suæ
tempore illi assistam , ab om-
nibus suis hostibus defen-
dam , & suæ salutis securum
reddam.

*Varij fines in quos hoc sacrosan-
ctum Missæ potest offerri
Sacrificium.*

PRIMO propter memoriã
acerbissimæ Passionis Chri-
sti Domini nostri, qua nostræ
redemptiõis, peractum opus,
Secundò, vt intimiùs se v-
niat quis DEO, ampliorem
que puritatem, vitæ que acqui-
rat sanctitatem.

Tertiò, pro remissione, &
peccatorum suorum satisfa-
ctione.

Quartò pro medicina pro-
prias suarum spiritualium
infirmiatarum, vitiosarum pas-
sionum, pravorumque habi-
tuum extirpatione.

Quin-

Quintò, Ad impetrandam aliquam particularem gratiam ab eius diuina Maiestate.

Sextò, In gratiarum actionem receptorum in vita & recipiendorum in morte beneficiorum.

Septimò, In specialem honorem & gloriam suæ diuinitatis, Maiestatis, atque Sanctorum.

Octauò, vt ab aliqua possit liberari tentatione, vel tribulatione.

Nonò, propter aliquam temporalem vel spiritualem necessitatem proximi, seu propter aliam quampiam obligationem.

Decimò, Propter suffragiū

O ani-

animarum purgandarum, in
igne purgante.

*Maximi Sanctissime Commu-
nionis fructus.*

PRIMO vnitur anima, cum
Christo Domino nostro, &
incorporatur homo cum ipso
secundum quod ipsemet di-
cit: *Qui manducat meam car-
nem, & bibit meum sangui-
nem, in me manet, & ego in
eo.*

Secundò, auget & conser-
uat in anima gratiam: virtu-
tum abundantiam contra ten-
tationes: robur contra visibi-
les & inuisibiles hostes: pro-
speritatem corporis, vitæ per-
fectionem illi qui dignè, &
fre-

frequenter ad hoc diuinum
accedit Sacramentum.

Tertiò, Restaurat, & illumi-
nat mentem, recreat cor, men-
tisque eliminat tenebras.

Quartò, Humilem, piam,
deuotam, patientem efficit a-
nimam, atque diuino illam in-
flammat amore.

Quartò, Auget virtuosos
habitus, fomitem mitigat cõ-
cupiscentiæ, & puros castosq;
efficit.

Sextò, subleuat spem, fidei
certitudinem, augmentatque
deuotionem.

Septimò, Peccata venialia
remittit, præseruat à mortali-
bus, sanctorum desideriorum
& propositorum tribuit per-
seuerantiam: & generosè om-

nes superandi difficultates impertit virtutem.

Octavò. Facit nos participes omnium meritorum Domini nostri IESV Christi: ac futuræ gloriæ Paradisi nobis tradit pignus.

Nonò. Ad benè operandum nos reddit promptos, misericordes, & liberales erga egenos, facitq; nos terribiles omnibus infernalibus & malignis spiritibus.

Decimò. Diminuit semper pœnam peccatis commissis debitam. Et ideo Sanctus dicit Vincentius: Securissimum remedium, pro evitandis Purgatorij pœnis, frequentem Sanctorum Sacramentorū esse usum.

Varia

Varia considerationes, ex quibus colligitur, quam detestabile sit impuritas Vitium in Sacerdote.

Consideratio prima.

CONSIDERA primo, quod Ceteri impura vita detestanda cuilibet Christiano, multò amplius tamen abominanda Sacerdoti. Quia quò maior status eius est dignitas, supra omnem aliam, tantò maior quoque eius obligatio cum DEO, viuendi immaculatè. Cum autem in coelo ac terra maior non possit esse, quam Sacerdotis dignitas, qui immediate tractat, & attrectat, atque sumit in cibum, verum

Corpus, Sanguinem, Animam,
Diuinitatem Filij Dei, omni
puritatis, & sanctitatis fontem
& ideo dici haud possit, quan
gravi Diuina Maiestas afficia-
tur iniuria, quantâque boni-
tati eius fiat offensa, impura
Sacerdotis vita: & per conse-
quens, quam grauem Deo
suo mortis & finalis Iudicij
tempore sibi thesaurizet iram
quantamque conciliet sibi da-
mnationem, nisi se emendet
& purè castèque uiuat, maxi-
mè ob solenne castitatis in sa-
cie Ecclesiæ, & in conspectu
totius Curiaë coelestis, emissum
votum. Vnde sequitur, quo-
ties peccando hanc irreuoca-
bilem transgreditur irritaque
promissionem, toties graue sa-

erilegij & apostasiæ committere delictum. Nam si Apostata nominandus is, qui clericalem vel suæ Religionis deseruit habitum: amplius vocandus talis ille, qui puritatis & castitatis deseruit habitum, veram vestem quæ Sacerdotem, & Religiosum ornat, talemque in Angelorum reddit conspectu, qualem se fors in hominum profiteretur præsentia.

Si horrendum illud censendum sacrilegium, quod aliquis ex materiali Ecclesia, bestiarum faceret stabulum, vel sacris Altaris vasis abuteretur. ut si propinaret ex ijs non dico Concubinis, uti in Conuiuiuo Balthasaris Regis quondam.

dam legimus factum, sed ipsi
 immundis animalibus: quan-
 to enormius Sacerdotis sacri-
 legium, qui corpus suū, quod
 sacrum, & viuum Dei est Tem-
 plum, ac dupliciter ei est con-
 secratum, primò per Baptis-
 mum, ac deinde per collatos
 sacros Ordines: factens im-
 mundorum spirituum faceret
 stabulum, & sordidū immun-
 ditæ vas?

Consideratio secunda.

CONSIDERA, quod si tam
 graue Sacerdotis delictum
 vt præceptum à Deo in Leui-
 tico, vt pro vnus Sacerdotis
 delicto, tantum offerretur Sa-
 crificium, quantum pro vni-
 uer-

uerso populo, vt hinc intelligeretur, Sacerdotis peccatum, certo quodam modo, quantum ad suam malitiam, totius populi æquiparari delicto, Hinc in primitiua Ecclesia, laicis fornicarijs septem annorum imponebatur pœnitentia, & illo durante tempore, ad sacram non poterant accedere Communionem. Sacerdoti verò fornicario præfigebantur anni decem pœnitentiæ agendæ.

Vnde quidam in hoc proposito, grauis quærit auctor, vtrum grauius peccet Laicus adulterando, an Sacerdos fornicando. Et respondet ceteris paribus: quod grauius peccet Sacerdos fornicans, quam

laicus adulterans. Primò, quia
 solenne ab eo castitatis emis-
 sum votum. Secundo, quia
 Deo totaliter est consecratus.
 Tertio, quia Sacramentum Or-
 dinis in maiore habendum
 reuerentia, quam Matrimonij,
 cunctis sic astruentibus Do-
 ctoribus. Eò quod Sacer Or-
 do immediatè Sacerdotem
 applicat, ad consecrandum
 Corpus & Sanguinem Vnige-
 niti Filij DEI in augustissimo
 Altaris Sacramento, vnde ma-
 ior in præsentì hac vita non
 potest esse dignitas. Hinc sic
 D. exclamat Chrysostomus:
*Quo non oportet esse puriore
 tali fruente Sacrificio? Quo
 solari radio non splendorem
 totius manuum, quæ carnem hanc
 di.*

*diuidit os, quod igne spirituali
repletur? linguam, qua tremendo
nimis sanguine rubescit.*

Vnde considerandum, quod
si tanta vitæ ob dictas ante
causas in Sacerdote requiritur
puritas, quod quantumq; sce-
lus, quantaque censenda Sa-
cerdotis impietas; qui in Dei,
Angelorum, & persepe quoq;
in hominum conspectu, to-
rum agit contrarium; qui ma-
nu sua pro impudicitia vitæ
instrumento; & tanquam al-
ter Iudas, suo abutitur ore, ut
tradat Christum Dominum
impudicis osculis: lingua, ad
proferendum verba, colloquia,
sermones & cantilenas parum
honestas: Et in summa cun-
ctis suis abutitur membris, &
mille

mille immunditiæ committæ
genera: ô scelerata manus, ex-
communicatum os, maledi-
cta lingua, Sacrilegus Sacer-
dos procul dubio talis. Quo-
modo fieri poterit, inquit ille
Parisiensis, quod eiusmodi Sa-
cerdos audeat Sacratissimum
Filij DEI, istis manibus con-
trectare corpus, quibus pau-
lò ante nefandissimas conti-
gerat partes: Hinc Dionysius
Carrhusianus ait, Habes Sa-
cerdotes qui angelicam de-
buissent ducere vitam, bestia-
les effectos, & decies istis be-
stijs euasere peiores: postquã
illo ore, illisque manibus tra-
ctant Filium purissimæ Virgi-
nis Mariæ, quibus contrecta-
uere

uere suæ impudicissimæ Veneris filias.

Consideratio tertia.

QUOD si Sanctus Ioannes Baptista, in materno sanctificatus utero, qui ab infantia cum tanta vitæ puritate, & sanctimonia vixit in Eremitio, & illud illustre ab ipsamet increata Sapientia meruit reportare encomium, quod inter natos mulierum nullus maior illo: nihilominus tamen, dum Christus ab eo peteret Baptismum, non ausus fuit venerandicius capitis verticem tingere limphys. Quomodo tu audebis impure Sacerdos, non dico tangere, sed glutire, vel
vt.

vt melius dicam, in tui sordidissimi pectoris cloaca Sacratissimum, ac purissimum Domini IESV Christi Incarnati Verbi, sepelire corpus; Si ille formidavit baptizare illum, à quo ipsemet baptizandus, quomodo præsumes tu recipere illum, à quo districtè severèque iudicandus, & fortè condemnandus? Quid habes tractare, inquit Petrus Damianus, corpus Christi, qui propter tuam immundiciam, es membrum Antichristi?

Considera præterea, quod si tantoperè offensus fuit Deus, quod Filij Seth de Scirpis Cain mulieribus acceperint vxores: vt propterea (Saceris sic asserentibus, Doctoribus)

bus) vniuersalem diluuij, in vniuersum terrarum orbem miserit inundationem: quanto amplius illi Sacri Altaris Sacerdotes offendent DEVM: qui vti veri eius filij, suum prætergrediuntur præceptum, castitatisque perpetuæ violant votum, quo in eius sese obstrinxerunt honorem: qui nõ in legitimo Matrimonio, sed in sacrilego viuunt concubinato?

Insuper, consideratione dignum hoc, quod in quadam sua Epistola scribit Clemens Papa, in qua testatur, quomodo inter cætera præcepta à S. Petro data vnum vel præcipuum fuerit hoc: vt Sacri Mysterij Dominici nõ eligerentur per-

personæ, quæ priusquam ordinarentur illis sacris Ordinibus, non suas jam reliquissent uxores. Et si post collatos sacros Ordines, denuò ad suas accederent uxores: amplius non ingrederentur Sacratium, neque peragerent amplius Sacrificium, neq; sacrum contingeret altare, nec ab alijs holocausti reciperent oblationem: non circumgestarent augustissimum Dominicum corpus: non funderent Sacerdotis manibus aquam, non gestarent ampullas, neque Calicem: sed duntaxat occluderent ostia exterius, ceteraque humiliora exercerent officia. Sic S. Clemens scriptis reliquit in Epist. ad Frat. Domini,

Vbi

Vbi considerandum: quod
si S. Petrus Apostolus, Christi
in terra Vicarius, ob solam cō-
jugalem impuritatem, sacri
Altaris ministrum censuit in-
dignum, non dico qui imma-
culatum offerret Sacrificium
altaris, vel ministraret, sed in-
dignum qui intraret Sacrari-
um, tangeret altare, gestaret
ampullas, ne Sacerdotis ma-
nibus infunderet aquam: atq;
vix illi humilia permetteren-
tur officia, vt claudere extrin-
secas Ecclesiæ portas, & simi-
lia. Quæ illa Sacerdotis futu-
ra indignitas, qui jam nō cum
legitima vxore, sed cum im-
puris mulierculis, multis alijs
modis abominabilibus con-
tra omnem legem naturalem,

humanam ac diuinam se con-
taminat.

Consideratio quarta.

CONSIDERA, quam justè
de malis Altaris Ministris
sic conqueratur S. Bernardus:
Curritur passim inquit, ad sa-
eros Ordines, & reuerenda ipsi
quoque Spiritibus Angelicis mi-
nistria, homines apprehendunt
sine reuerentia, sine considera-
tione. Neque enim cœlestium
ment imperij gestare coronam
in quibus iniquitas, & luxu-
ria principatur: in quibus &
pessima fortè appareat intra
parietes abominatio, si juxta
Ezechielis prophetiam parie-
tem fodiamus, Et in domo D. E. I.

Videamus horrendum. Siqui-
dem post fornicationes, post ad-
ulteria, post incestus, nec ipsa
quidem apud aliquos ignomi-
nie passionis, & turpitudines
opera desunt. Inimicus nempe
hominum sulphurei illius in-
cendij reliquias infelices circum-
quaque dispersit: execrabili illo
inere Ecclesie corpus aspersit,
& ipsorum quoque Ministro-
rum eius nonnulla sanie fadis-
sima, spurcissimaque respersit.
Et tamen ingrediuntur cum hac
macula Tabernaculum DEI
viventis, inhabitant cum macu-
la, templum sanctum Domini
polluentes, iudicium multiplex
accepturi, quod & tam gravif-
simas conscientias gerunt, & ni-
hilominus sese ingerunt in San-

Quarum DEI, D. Bernardus.
De Conuers. ad Cler. cap. 29.

De hisce talibus Sacerdotibus, per suum Vatem Malachiam, sic grauissimè lamentatur DEVS cap. I. *Ad Vos, ô Sacerdotes, qui despicitis nomen meum, & dixistis: In quo despeximus nomen tuum? Offeritis super Altare meum panem pollutum, & dicitis, In quo polluimus te.*

Ad vos ô Sacerdotes, ô misera Mater Ecclesia quanto benignius, & amabilius citra vllam exceptionem, in sinum tuum colligis recipisque omnes, quotquot ad te veniunt ad seruiendum amabilissimo Sponso tuo IESV Christo, tanto amplius ab hisce illegitimis.

timis filijs prodita dilaceraris
& sacrilegè inhonoraris. Ve-
rissimum illud D. Bernardi di-
ctum : Dilatata siquidem vi-
detur Ecclesia, ipse etiam Cle-
ri sacratissimus Ordo, fratrum
numerus, super numerum
multiplicatus est. Verum etsi
multiplicasti gentem Domi-
ne, non magnificasti lætitiã,
dum nihil minus apparet di-
scessisse meriti, quam numeri
accessisse. Multi utique liber-
tatem in qua vocati sunt, in
occasionem carnis dedisse vi-
dentur, abstinentes remedio
nuptiali, & in omne flagitium
effluentes. Utinam qui con-
tinere non valent, perfectio-
nem temerariè profiteri, aut
calibaturui dare nomina vere-

rentur. Effer enim sine dubio melius nubere quam vri, & saluari in humili gradu fidelis populi, quam in Cleri sublimitate & deterius vivere, & districtius judicari. Hucusque Bernardus loco ante citato.

Consideratio quinta.

CONSIDERA quoque hoc quod P. Martinus Delrio in suis magicis annotat disquisitionibus. Vbi assignat causam, cur DEVS in sua permittit Ecclesia, vt sceleratissimæ personæ, tam sacrilegè in suis maleficijs, & præstigijs, sacris abutantur rebus; in vindictam nimirum, & castigationem peccatorum malorum
Chri-

Christianorum : Et præcipue
in punitionem irreuerentiæ &
impuritatibus Sacerdotum & Mi-
nistrorum sacri Altaris , qui in
tam sanctis Ministerijs , non
debita vitæ puritate , nec mo-
rum viuunt integritate , pro-
uocantes hoc modo contra
seipsos , tremendam illam Dei
minitationem , per Isaiaë Pro-
phetæ os enunciata : *Incen-
sum abominatio est mihi. Neo-
menias , & Sabbathum , & fe-
stiuitates alias non feram. Ka-
lendas Vestras , & solennitates
Vestras odit anima mea : fa-
cta sunt mihi molesta , laboravi
sustinens Auferam sepem eius
& erit in direptionem ? diruam
materiam eius , & erit in con-
sulcationem, cap. 1. & 5.*

Et quam hoc sit vero con-
sonum, ex Gregorij de Valen-
tia clarum est Theologia. A-
struit namque tempore Gre-
gorij Papæ VIII. ob modicam
Ministorum altaris honesta-
tem in Germania, contra Cæ-
libatus legem delinquentium
in tantum paulatim deuenisse
contemptum ipsa augustissi-
ma Sacramenta, vt ipsi etiam
Laici ea alijs ministrare præsu-
merent. Tom. 4. Disp. 9. q. 5.
§. 3.

Neque solum permittit
Deus, tam malè tractari & de-
spici res sacras, verum etiam
ipsofmet Sacerdotes, & sacri
Altaris Ministros ab omnibus
contemni & vili pendi, vt per
suum Prophetam Malachiam
sic

fic inculsat Sacerdotes: Vos autem recessistis de via, & scandalizastis plurimos in lege; propter quod & ego dedi vos contemptibiles, & humiles omnibus populis.

Quod quam sit verum, palam liquet: Nullæ enim personæ sic in mundo habentur despectui, sicuti Ecclesiasticæ, quemadmodum hoc Romanus satis perspicuè annotat Catechismus, vbi hisce verbis reprehendit multorum Ecclesiasticorum peruersitatem: Quorum turpitude, & improbitas Sacerdotali Ordini magnas tenebras offundit; ita ut jam nihil ferè à fidei populo haberi possit contemptus, & abiectus.

De Ord. Sacram.

Et notandum etiam illud, quod deterius est: euoluen- do namque historias, reperies maiorem Hæresis partem in mundo enatam, suamque tra- xisse originem, ab Ecclesiasti- cis personis: quia à Religione, vel de Clericali apostatarunt statu, & omnium vitiorum sese exposuere prædæ. Quales fuerunt Arrius, Nouatianus, Paulus Samosatenus, Nesto- rius, Eutyches, Pelagius, Lu- therus, & alij multi Hæresiar- chæ, qui in castigationem suæ perfidæ impietatis, & impiæ perfidiæ à DEO maledicti, & à sancta Ecclesia Catholica ex- communicati sunt & anathe- marizati.

Consideratio sexta.

CONSIDERA, quanti ipsi
Gentiles Sacerdotes in su-
orum falsorum Deorum cul-
tu, vitæ æstimauerint purita-
tem, cum enim attestante Vir-
gilio, perpetuam tueri tene-
rentur continentiam, varijs v-
rebantur modis & industrijs,
vt puros & castos se præsta-
rent. Hinc inter alia exempla
legimus, Sacerdotis Marris
Deum, tegula genitales sibi
incidisse partes. Et qui maio-
ra oblaturi Sacrificia, certis
quibusdam herbis sese fecisse
Eunuchos.

In hoc proposito asserit
quoque Plutarchus, Ægypti
Sacerdotes, à sale, carne, lacti-
cinijs,

cinijs, & vino abstinere solitos : quemadmodum Cheredemus astruit Stoicus, vt hoc pacto concupiscentiæ extinguerent ardorem, quo maiore puritate, rebus attenderent diuinis.

Refert & D. Augustinus, Æthiopiæ Sacerdotes, in cibarijs suis, pro libidinoso edomando calore rura vsos.

Et D. Hieronymus ad Iovinianum scribit, Athenienses Sacerdotes, Herophantas dictos, cicutæ potionem se castrare solitos.

Romanis quoque Sacerdotibus, qui Flaminei Diales dicti, stricta prohibitione interdictum, ne fabas, ad euitandum libidinis incentiuum,

man-

manducarent : Hinc etiam ijs
hederam (quia impudicitiae
symbolum,) circumgestare il-
licitum. Eadem de causa sic
à caprae abhorrebant carnibus,
quia libidinosum animal, vt
non solum tangere, sed nec
nominare etiam dignarentur,
eò quod contrarium eorum
professioni, quam faciebant
castitatis, & purae conseruan-
dae vitæ ergo.

Dearum quoque Sacerdo-
tes, vt stulta finxit Gentilitas,
aut erant Virgines, seu castè
viuebant, & eam ob causam, à
suis sese segregabant Maritis.
Vt fusius tractatum est in
Triumpho castitatis, Parte 1.
cap. 44.

Si ergo Gentiles Sacerdotes,
in fallorum suorum Deorum
cultu, (qui nil aliud erant quàm
infernales Diaboli, juxta illud
dictum Prohereticum: *Omnes
dij gentium demonia*) tanta di-
ligentia vtebantur & indu-
stria, pro vitæ tutanda purita-
te: Dicito mihi ô Veri Dei Sa-
cerdos, & eius sacri Altaris Mi-
nister, quo confusionis rubo-
re, & quo ruboris suffunderis
pudore, in extremo illo Iudi-
cij die, quando totus mundus
palam cernet, non obstanti-
bus diuinis & supernaturali-
bus auxilijs, & gratiæ Sacra-
mentis: tot tantisque coelesti-
bus illustratus acudiculq; lu-
minibus, non tantam in veri
Dei cultu exhibueris impen-
deris.

dērisque diligentiam, quam
tam Gentiles, in suorum fal-
sorum Deorū veneratione im-
penderūt industriam? Quid di-
ces tunc, vbi videris Idolola-
tras in honorandis inferni Dæ-
monibus, ac suam æternam
damnationem fuisse diligen-
tiores, quam tu in honorando
Altissimo DEO Creatore, &
Redemptore tuo, in Rege An-
gelorum & totius Curiaē cœ-
lestis vniuersali Governatore,
idque in perpetuam salutem
& benedictionem. Hinc me-
ritò D. asserit Chrysostomus,
peccatorum Sacerdotem, in
extremo Iudicio, ab omni Sa-
cerdotali spoliatum iri digni-
tate, adnumerandum ho-
mini.

minibus infidelibus & Hypo-
critis. Hom. 4. in Matth.

*Notabilia exempla circa illos
qui indignè & irreverenter Sa-
cro sanctum Missæ peregrè
Sacrisium.*

Exemplum I.

NARRAT Palladius, dum
quadam die inuiseret Ma-
charium Eremitam, quen-
dam ante eius fores vidisse Sa-
cerdotem, totum vulneribus
faucium: cuius capitis putre-
facta ossa: qui dum Machario
supplex factus, ve suis oratio-
nibus vulnerum suorum im-
petraret sanitatem, abnuic
Sanctus, asserens hanc illi à
Deo

Deo missam infirmitatem, in
correptionem & vindictam,
suæ sacrilegæ temeritatis, &
temerariæ præsumptionis, qua
ausus fuit celebrare Missam
in fornicationis delicto. Nec
vnquam à Deo illi voluit im-
petrare sanitatem, quoadus-
que promitteret, se de cætero
ad tremendum altaris non ac-
cessurum Sacrificium. Quod
cum se facturum cum jura-
mento promitteret, nec am-
plius omni vitæ suæ tempore
peccaturum sponderet: intra
paucos dies S. Macharii inter-
pellantibus precibus, pristinæ
fuit restitutus sanitati. In vi-
ta S. Macharij Alexand.

cap. 2.

Q

EN-

Exemplum II.

Refert idem Thomas Cantipratanus in hunc modum tale sequens exemplum. Propè villam in qua natus fui: Sacerdos lubricus & immundus fuit. Et olim quidem, cum immundis mulieribus, panem illum legalem Sabbati, significantem hunc panem vitium, edere non liceret, infelix ille Presbyter, hunc quotidie pollutus ore, sumebat. Et vidit vindictam Dei. Os eius, circa nasum, & mentum, & lingua computruit, ita ut vix posset præ foetore ab amicissimis sustineri. Sed & alius in Gallia fuit, ut quondam puer audiui, cuius manus super Aram

extensæ, igne coelesti, vsque ad
cubitos combustæ, & consum-
ptæ. Lib. 2. Apum. cap. 40.
Part. 6.

Exemplum III.

LEGITUR in speculo ex
Lemplorum, quod Sacer-
dos quidam sæcularis, dum
quadam die Missam celebra-
ret, alius ei assistens, vidit in
Patena tempore sumptionis,
non speciem panis, sed infan-
tis. Quem cum Sacerdos le-
uaret, vt sumeret, cœpit infan-
culus ille faciem auertere, & ne
sumi posset, manibus, & pedi-
bus reluctari: & non semel iste
homo deuotus hoc vidit, sed
sæpius. Cui idem Sacerdos

Q 2 qua:

quadam vice dixit inter cætera. Quoties sumo corpus Christi, cum tanta difficultate sumo, quod mirari non sufficio. Cui ille. Consulo vt corrigas te: nam hoc & ego vidi de te. Quod audiens Sacerdos vitam mutavit, emendationemque proposuit. Et cum postea celebraret, visus est ille infans ab illo deuoto homine, junctis manibus & pedibus, cum summa velocitate illabi in os Sacerdotis. Dist. 9, cap. 190.

Exemplum IV.

Refert Cæsarius, quod temporibus in Regno Franciæ fuit quidam Sacerdos qui

qui in nocte Natalis Domini,
fornicationis commisit deli-
ctum: & nihilominus nō prae-
termisit, juxta morem tres ce-
lebrare Missas: sed in qualibet
istarum Missarum, tale euenit
prodigium: Transubstantia-
tione facta, panis videlicet
in corpus, & vini in Sangui-
nem Christi. Columba niuea,
ipso Sacerdote aspiciente su-
per Altare descendit, totumq;
ebibens, quod erat in Calice,
rostro suo Hostiam tulit & a-
uolauit. Quo facto per mise-
ricordiam DEI infelix com-
punctus Sacerdos, venit ad
quendam Abbatem Cisterciē-
sem, Confessionem ei faciens
tanti peccati, exposuit ei rei

omnem ordinem, cum multis
lacrymis, videlicet, quam in-
dignè tertio repulsus sit à di-
vinis Sacramentis. Abbas ve-
rò sicut vir prudens, & discre-
tus, contritum eum ex toto
corde considerans, virtutem
contritionis probare volens,
dandam poenitentiam suspen-
dit, & ut ocyus iret celebrare
Missam, præcepit. Ille vero,
quasi Deo, obediens Confes-
sori suo, cum multo tremore,
& lacrymis, ad Altare Missam
celebraturus accessit: quem
pius Dominus, qui nihil ho-
rum odit quæ fecit, sed dissi-
mulat peccata hominum, pro-
pter poenitentiam, mirabiliter
lætificavit. Ante horam sum-
ptionis Columba rediens, tres
Ho-

Hostias, quas singulatim tulerat, simul rostro deferens, corporali imposuit, & Missarum liquorem de gutture suo Calici immisit ac recessit. Videns hæc Presbyter gaudio repletus est maximo, gratias agens Deo qui facit mirabilia magna solus. Reuersusque ad Abbatem, diuinam ei consolationem recitauit, & vt ab eo in Monachum susciperetur, humiliter supplicauit. Cui respondit Abbas, nõ te hoc tempore suscipiam; sed volo vt mare pro maiore satisfactione transeas, & pro peccato tuo tribus annis, in hospitali infirmantibus seruias, quod & perfecte impleuit, ad gloriam Domini nostri.

Exemplum V.

FVIT quidam Sacerdos, ma-
 iorem carni, quam spiritui,
 curam impendens. Is dum
 vice quadam honestos viros
 foeminasque ad suum conui-
 vium inuitasset, mancipium,
 cui hoc ex officio incumben-
 bar, non vili pretio coemptos
 pisces igni elixandos, iussit ap-
 ponere, atque huiusmodi cura
 distractus, ad celebranda diui-
 na mysteria, ipsis etiam Ange-
 licis humeris formidanda,
 mente vagus, corde aridus,
 cura dispersus, rapido cœpit
 cursu properare. Cumque in
 media actione consisteret, & in
 flamma merito debuisset af-
 fectione sudasse: sollicita men-
 te

te cogitare cœpit, & importu-
nis curis turbari, ne fortè præ-
dicti pisces, aut plus digno aut
minus debito salibus iniectis
condirentur. Verum cum præ-
dictus Sacerdos, se ab huius-
modi, & tali hora, indecenti-
bus phantasmatibus non co-
hiberet: tum ecce diabolus
ceu terra quadam fuligine te-
ctus, adest, ac etiam raptum
cacabum è medijs flammis, v-
na cum piscibus secum detulit
ad Altare. O coce, inquit, non
presbyter, cur fatuis curis in-
diuersa distraheris? Ecce pi-
sces hic sunt, ecce sal (vas e-
nim salibus plenum exhibuit)
inijce quantum libuerit, & vel
de cætero sacris Altaribus ani-
mæquior factus assiste: atque

Q s sic

Sic irrita presbyteri superflua
 cura, onera quæ portavit, suo
 loco restituit. Ô ergo nimis in-
 stabile cor humanum, cur in
 tam tremenda hora in diuersa
 raptaris! Ecce Cœlum patet
 precibus, tuis præceptis tota
 Trinitas personarum obedit,
 & vniuersa cœlestis Curia, te
 ante aras æterni Regis stantem
 expauescit, & tu misera qua-
 dam leuitate jactatus de pisci-
 bus salientis, curam versas,
 stansque ante Altare Domini
 Dei nostri in fumosas latebras
 coquinæ circumuadis, vt co-
 gitatione cordis tui coquina-
 lia tractes, quæ neque te, neq;
 Principem sæcularem tractare
 decet: in tam tremendo Sacri-
 ficio ipsummet Deum viuo-

rum ac defunctorum Iudicem
ibidem præsentem, tam vaga-
bundè & distractè tractas?
Dist. 10. Exemp. 28.

Exemplum VI.

SANCTVS Paulus Apосто-
lus, tractando de augustif-
simo Altaris Sacramento, scri-
bendo Corinthijs: in quadam
epistola, postquam illos ad-
hortatus, vt probè seipso ex-
aminarent, priusquam ad tan-
tum recipiendum Sacramen-
tum accederent, ne indigna
sumptione æternam sibi ma-
ledictionem & damnationem
accirent: ideo sequentia sub-
iungendo verba ait: *Ideo inter*
vos multi infirmi, & imbecilles,

¶

Et dormiunt multi. Hoc est, v-
 ri Lirani exponit: Quia in-
 dignè sacram accipitis Com-
 munionem, multi ex vobis
 grauibus & longis à Deo casti-
 gantur infirmitatibus, ac plu-
 rimi subitanea & repentina ex-
 tinguuntur morte. Et quia
 diuinæ istæ punitiones (asse-
 rente sic D. Hieronymo) tunc
 ob prædicta delicta euenie-
 bant Corinthijs: eueniunt e-
 tiamnum nostris temporibus
 eadem ex causa, multis Chri-
 stianis. Et quia multi, inquit,
 talia non patiuntur, hoc attri-
 buunt consuetudini, quod at-
 tribuendum culpæ.

Teste quoque D. Anselmo,
 propter tale peccatū post Pa-
 scha multi varijs corporali-
 bus.

bus castigantur infirmitatibus, quia indignè Redemptoris sumpserunt corpus.

Et si sub veteri lege Oza, Sacerdos, quia indignè attigerat Arcam Domini, repentina correptus morte: quanto amplius timendum illis, à talibus castigationibus, qui non solum tangunt, verum etiam intra sua immunda pectora Filij Dei recipiunt Corpus?

Iudas traditor, vt sacrum pandit Euangelium, accepto in vltima Coena indignè corpore Domini, statim in illum intrauit Dæmon: & primum eum induxit, vt Seruatorem traderet; ac dein in desperationis præcipitavit barathrum. Ex quibus exemplis clarè liquet,

quet, eos qui indignè divinum
accipiunt Sacramentum, à
Deo grauibus corporis subij-
ci infirmitatibus, subitanea
discedere morte, variè diuxa-
rià Diabolo, facilè in enor-
mia labi peccata, & per conse-
quens pessima occumbere
morte.

ORATIO PRÆPARATORIA
*ad audiendas Confes-
siones.*

Antiphona.

COR mundum crea in me
Deus, & spiritum rectum
innoua in visceribus meis. Ne
proiecias me, facie tua, & Spiritum
sanctum tuum ne aufe-